



KEMERI



32. Kemeru dzelzceļa stacija. Pirmā stacijas ēka celta 1877. gadā līdz ar dzelzceļa līniju "Rīga – Tukums" atklāšanu. 1912. gada vasarā no dzelzceļa stacijas līdz Jaunkemeru pludmalei atklāja elektrotramvaja līniju, kas darbojās līdz 1915. gadam. Pēc kara 30. gadu sākumā Kemeris neilgu laiku kursēja dīzeltramvajs. Dzelzceļa stacija, kas celta 1922. gadā pēc arhitekta Artūra Mēdleringera projekta, ar nelielām izmaiņām saglabājusies līdz mūsdienām.



33. Kemeru Sv. Jāņa Krisītīja Romas katoļu baznīca. Historisma stila celtne uzcelta 1899. gadā un ir jaunākā no Kemeru baznīcām. Tā būvēta tradicionālajās Jūrmalas koka arhitektūras formās – koka vienjoma celtne ar torni un historiskais arhitektūrai raksturīgās detālām. Sēravotu iela 10.



34. Vides objekts "Kemeru Annīja". Vides objekta autori ir Kaspars Līdums un Mārtiņš Rozenfelds. Tāls no latviešu strēlnieku dižesmas "Kemermiščiņā" veidojās kā laikmetīgs Kemeru apkaimes simbols. Skulptūra ir 3,5 metrus augsta, izgatavota no lāzergrīztām aluminija plāksnēm un novietota skēvā centrā. Senatnes iela 5.



35. Maršruts pa Zāļi kāpu. Zāļi kāpa ir viens no interesantākajiem Kemeru Nacionālā parka dabas objektiem. 12 km garš aplēveida maršruts pamatā veidots pa meža ceļiem. No Partizānu ielas tas gar Zāļi kāpu ved līdz Sēra diķu laipai un tad atpakaļ uz Kemeriem. Partizānu ielas gals.



36. Robežu ielas akmens. Atrodas uz Robežu ielas, kurās nosaukums vēsturiski cēlies no kādreizējās Kurzemes hercogistes un Vidzemes gubernās robežas.

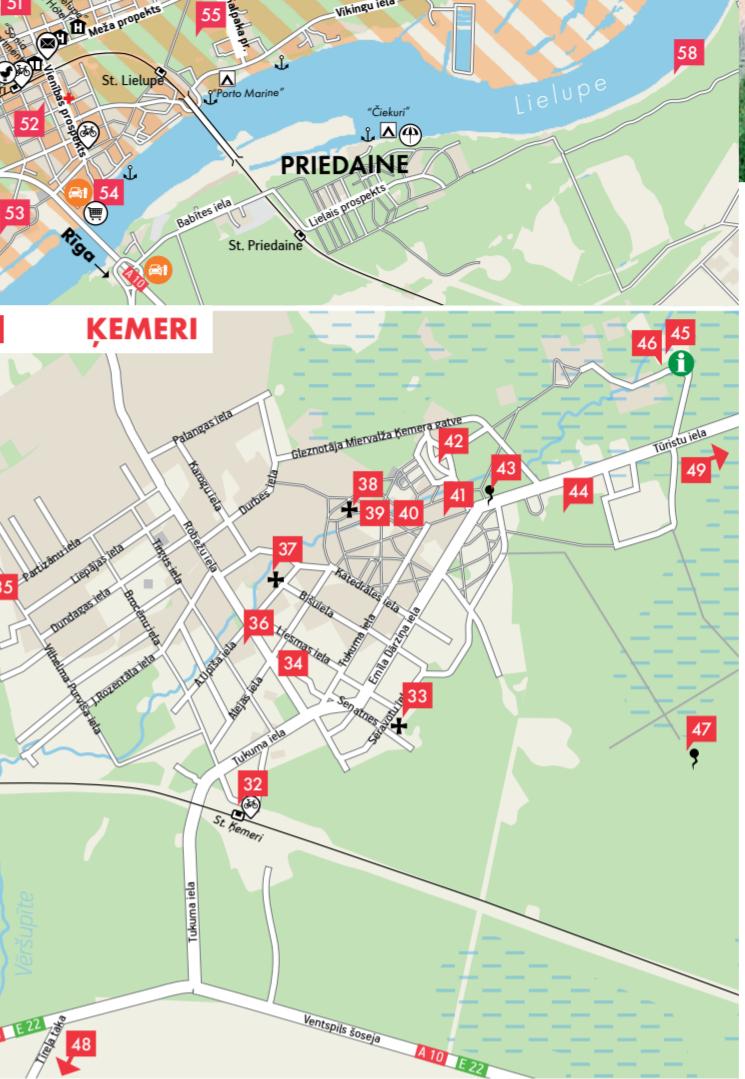


37. Kemeru luterānu baznīca. Kemeru Evangeliski luteriskā baznīca 1897. gadā bija pirmā mūra ēka Kemeru kūrortā. Baznīca celta historisma arhitektūras tradīcijās pēc inženiera Heinriha Šēla projekta. Baznīcā apskatāma latviešu mākslinieka Indriķa Zeberiņa veidotā altārglezna un piemītas plāksne Latvijas brīvības cīņas kritušajiem Kemeru iedzīvotajiem. A. Upīša iela 18.

Apzīmējumi

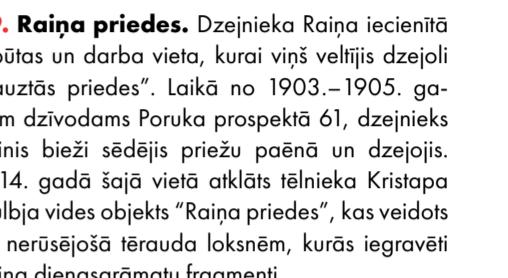
A�būve	Estrāde	Pēdu skalojamās dušas
Mežs, parks	Baznīca	Bezmaksas tualete
Galvenā ielas	+ Slimnica, poliklinika	Informācijas centrs
Galvenā gājēju iela	Muzejs	Pludmale invalidiem
Dzelzceļa, stacija	Lielveikalss	Pludmale vājredzīgajiem
Pasts	Bērnu laukums	Skatu tornis
Paivaldiņa	Veloceļu noma	Caurlažu iegādes punkts
Tirgus	Piestātne, jahīklubs	Jūrmalas courālīzija zona
	Duša	Atpietas vieta pie upes
		Koka pastāgu laipa pludmalē

RĪGAS JŪRAS LĪCIS

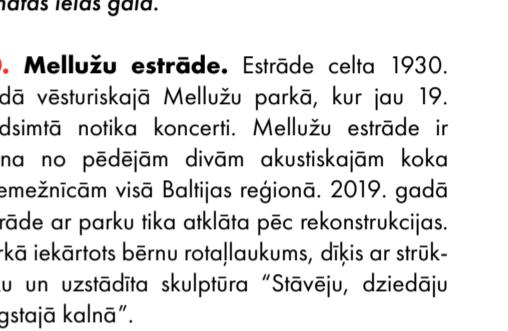


CITI OBJEKTI

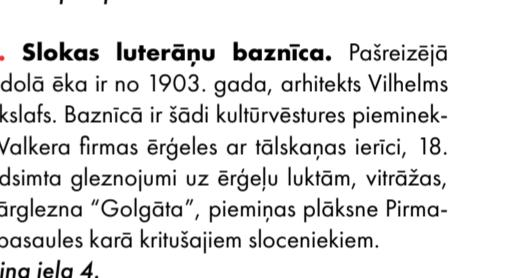
58. Baltā kāpa. Lielupes labajā krastā, netālu no Bulļupes 18. gadsimta vidū izveidojās 15–17. gadsimta kāpas atsegums. Baltā Kāpa ir viens no skaidrākajiem aizsargājamiem dabas objektiem Jūrmalā.



59. Raina priedes. Dzejnieka Raina iecienītā atpietas un darba vieta, kurai viņš veltījis dzejoli "Lauztā priedes". Laikā no 1903.–1905. gadiem dzīvoddams Poru prospectā 61, dzejnieks Rainis bieži sēdējis priežu paēnā un dzejojis. 2014. gadā šajā vietā atklāts tēniķa Kristapa Gulbja vides objekts "Raina priedes", kas veidots no nerūsējošā tērauda loksnēm, kurās iegravēti Raina dinasogrāmati fragmenti. Amatas ielas galā.



60. Mellužu estrāde. Estrāde celta 1930. gadā vēsturiskajā Mellužu parkā, kur jau 19. gadsimtā notika koncerti. Mellužu estrāde ir viena no pēdējām divām akustiskajām koka gliemežnīcam visā Baltijas reģionā. 2019. gadā estrāde ar parku tika atklāta pēc rekonstrukcijas. Parkā iekārtoti bērnu rotālaukums, dīķis ar strūklaku un uzstādīta skulptūra "Stāvēju, dziedāju astugā kalnā".



61. Slokas luterānu baznīca. Pašreizējā veidola ēka ir no 1903. gada, arhitekts Vilhelms Bokslafs. Baznīca ir šādi kultūrvēstures piemineklis: Valkera firmas ērgeles ar tālskaņas ierīci, 18. gadsimta gleznojumi uz ērgeļu lukumā, vītrāzis, altārglezna "Golgāta", piemītas plāksne Pirmajā pasaules karā kritušajiem sloceniekiem. Raina iela 4.

JŪRMALAS VĒSTURES FAKTI

Kūrortpilsētas aizsākumi

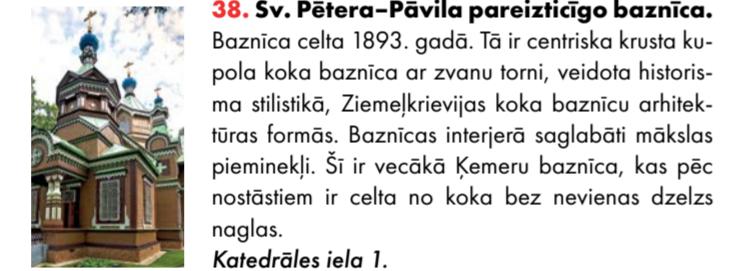
18. gadsimta beigās medīju ievelēbu guva Kemeru kūrortiņš avoti, ko apķertas iedzīvojāji zīsnis bija izmantojusi ārstniecību. 1818. gadā tika iekārtoti Kemeru sēravotu kinēmīši. Sēkolinjā pacientus Kemerus uzņēja vietējā mežināja mājās, kur sērūdeni no avotiem veda spojus un mučus, tad sildīja un piedāvāja pelēko dzelzozolkas balījus.

1838. gadā ar Baltijas ģenerālguberнatora fon de Pēlenā gādību tika panākta finansiāls atbalsts par valsts un iedzīvojumiem. 1840. gadā tika iekārtoti Kemeru ārstniecības metāli, kas pārveidoti dzelzceļam un – kopā 1877. gada – jo īpaši dzelzceļam. Jūrmala vēršas plāšums vāsinājuši būvniecību, izveidojot pirmās sanatorijas un silti jūras ūdens vannu iestādes. 1834. gadā Dubulks uzcēla līdz devēto Dīvēla viesnici, kas kļuva par opakmes saņemšanas dzīves centru. 1847. gadā – pirmsākumā – Jūrmala tolakai nebija savas pašvaldības, tāpēc vasarnieki veidojās peldītājiem. O. Kalpaka prospektā 16, www.tenislielupe.lv

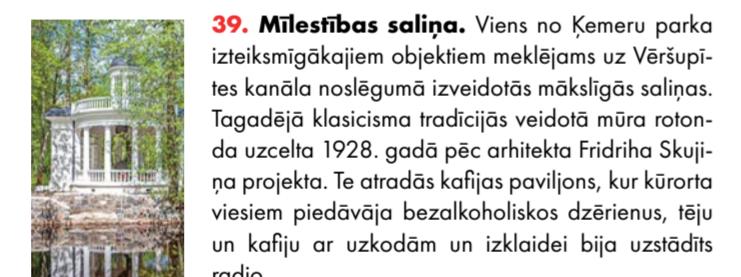
Dzelzceļa izveide

Lielo nozīme kūrorta attīstībai bija 1877. gada atklātajai dzelzceļa līnijai Rīga-Tukums, kas ir viena no senākajām dzelzceļa līnijām Latvijā. Turpmāk Jūrmalā ar vilcienu regulāri ierādās liels skaita cilveku un tā kļuva sasniedzotāmā ēri celotājiem attīlēm Krievijas impērijas pagrabību.

Dzelzceļa pieturas Jūrmalā veidojās cilībīsto peldvietā, kas atīstījās sene zvejnieku ciemu vieta (mūsdienās tās ir 14 – no Priekšaines līdz Kemerim). Dzelzceļa pieturu virtē Jūrmalas teritorijā kopumā veido 14 arhitektoniski veidoli – elektrotreni – no 19. gadsimta beigās cēlās Pumpuri stacijas koka ēkā līdz 20. gadsimta 70. gadu betonā sastāgūšās jūras vilībām Dubulbā. 1997. gadā aizsākās koncertdarbība Edinburgas kūrortā (mūsdienās Dzintaru koncertzālē).



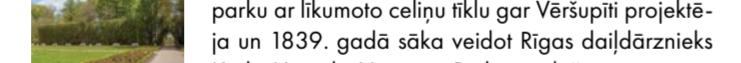
38. Sv. Pētera-Pāvila pareizticīgo baznīca. Baznīca celta 1893. gadā. Tā ir centriska krusta kupola koka baznīca ar zvanu torni, veidota historisma stilistikā, Ziemeļkrievijas koka baznīcu arhitektūras formās. Baznīcas interjerā saglabāti mākslas pieminekļi. Šī ir vecākā Kemeru baznīca, kas pēc nostāstiem ir celta no koka bez nevienas dzelzs naglas. Katedrāles iela 1.



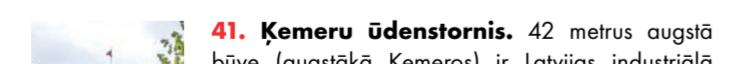
42. Kemeru viesnīca. Uzcelta 1936. gadā, arhitekts Eižens Laube. "Baltais kuģis", kā dēvēja šo viesnīcu, bija viena no grandiozākajām un modernākajām viesnīcām Baltijas valstīs. Tā bija celta par valsts līdzekļiem un izmaksāja 2,5 miljonus latu. Pirmais stāvē iekārtotie ūdensdziedniecības kabineti nodrošināja ārstnieciskos pakalpojumus Kemeros visa gadsimta garumā. Stilistiski Kemeru viesnīca ir viens no spēcīgākajiem apkārtējās sēravotiem. Aptuveni 3 km garais maršruts līdz avotam sākas pie informācijas centra "Meža māja".



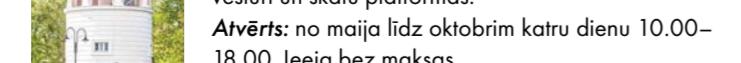
43. Paviljons un sēravots "Kirzacīja". Lapene uzcelta pie avota, kur pēc skaita bija jau sestais 19. gadsimta beigās atklātās sēravotās Kemerī. Paviljoni savu izskatu nav būtiski mainījis, bet kirzakas skulptūra izveidota tikai 1949. gadā (tēlnieks Juris Bajārs). 20. gadsimta sākumā avotu rotāja skulptūrā grupa – zēni uz delfīna, kuru nopostīja Pirmā pasaules kara laikā.



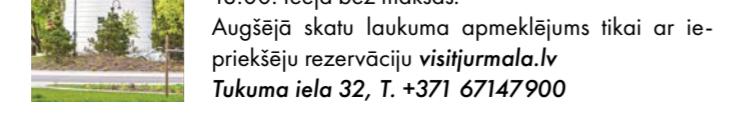
44. Skvērs „Tautu deja”. Skulptūra bija uzcēpta 1950. gadā un agrāk tajā bija strūklaka, pa kuru teicēja hlora-nātrija minerālūdens no 51 metra dziļuma. Pastāgas parkā tika uzskaitītas par vienu no slimmieku atvēlesēšanas priekšnoteikumiem. Kemeru parks ir senākais un apjomīgi lielākais publiskais dārzs Latvijā ārpuss Rīgas. Parkā var apskatīt 1861. gadā uzcētās piemineklis Kemeru kūrorta dibinātājiem un direktoriem. 2021. gadā varas parkā tika pabeigta vēriēnīga rekonstrukcija.



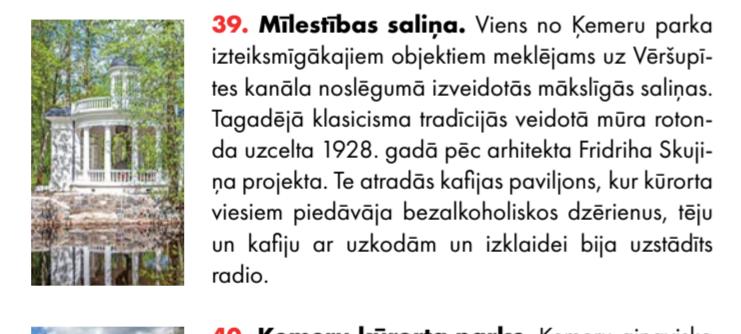
45. „Meža māja”. Ēka uzcelta 1933. gadā un agrāk bija pazīstama kā restorāns "Jautrais Ods", kas savieni viesieni piederēja izsmalcinātās malītiesēm, dejas un kabare programmās. Arhitekta Fridriha Skujīna projekti būvei ar nedrujumā jumtu segumā ir viena no spēcīgākajām nacionālā romantisma celtnēm Latvijā. 1951. gadā šajā ēkā ierīkoja bērnu sanatoriju "Meža māja", kas darbojās vēl 20. gadsimta 90. gadā sākumā. 1997. gadā pēc Kemeru Nacionālā parka nodibināšanas "Meža māja" kļuva par parka administrācijas centrālo ēku.



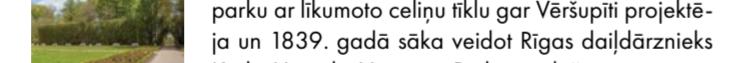
46. Melnalkšņu dumbrāja laipa. Stāgjot pa koka laipām var iepazīt ļoti mitru, dabisku laipu koku mežu – melnalkšņu dumbrāju. Takas garums ir 0,6 km. Labākais laiks takas apmeklēšanai ir pavasarī, kad apkārtejē mežu applūdina Vēršupītes ūdeņi un zied purenes.



47. Lūžņu grāvja avots. Viens no spēcīgākajiem apkārtējās sēravotiem. Aptuveni 3 km garais maršruts līdz avotam sākas pie informācijas centra "Meža māja".



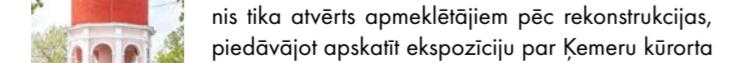
48. Kemeru lielā fireļa laipa. Lielais Kemeru firelis ir viens no lielākajiem sūni purviem Latvijas piekrastē. Tā platība ir 5000 ha un vecums ap 8000 gadu. Tam ir raksturīgs iegarenus ezeru jeju akāu labirīns, kas tam piešķir īpašu ainaiviskumu. Fireļa laipa ir vēlēta no koka dejēm, tās kopējais garums ir 3,4 km. Taku veidi divi apli, lielākajā apli ir izbūvēts skatu tornis.



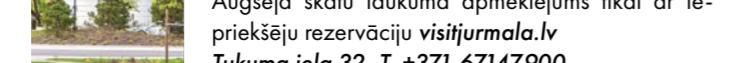
49. Slokas ezera dabas taka. Taka sākas un beidzas pie Slokas ezera, kur atbraucējus sagaidīja automašīnu stāvlaukums, piknika vieta un 7 m augstā skatu tornis.



50. Bulduru luterānu baznīca. Celta 1889. gadā kūrviess apkalpošanai, arhitekts Hermans Hilbigs. Kieģeļu mūra neapmestīgās celtnē ar centrālo torni agrāk pazīstama kā "Waldkapelle" (Meža kapela). Pēc Otrā pasaules kara, no 1953. līdz 1992. gadam baznīcas ēka atrādās Latvijas Valsts kinoteātra dokumentāru arhīvā, radikāli izmainot baznīcas interjeru. Pēc ēkas nodošanas Bulduru draudzei 20. gadsimta 90. gadu beigās, tā uzsaķīti remontdarbi un daļēji atjaunojis baznīcas interjers. Kr. Barona iela 6. T. +371 67755801.



51. Vides objekts "Baltijas straume". Vides objekta autors ir mākslinieks Kaspars Līdums. Skulptūrās darbs ir velējums Baltijas valstu sadarbibai, tajā simboliski atainotais Baltijas jūras bagātības un tautu vienotais spāks. Objekts ir 3,1 metru augsts, to veido 680 tērauda plāksnites zivju formā. Vienības prospektā galā, pie ieejas uz jūru.



52. Bulduru izstāžu nams. Ēka celta 1920. gadā un kā arhitektūras piemineklis sevi iemiesoja dzelzceļa līnijā Rīga–Tukums, kas ir viena no senākajām dzelzceļa līnijām Latvijā. Turpmāk Jū